

Handelen forekommende Klausuler og Aftaletyper, f. Eks. cif., fob., Akcept mod Konnossement, Specifikationskøb. I Sammenhæng hermed overvejes Trangen til Bestemmelser angaaende Afbetalingskøb og Terminshandler. Bestemmelsernes Anvendelse paa Køb af Værdigenstande gøres til Genstand for Undersøgelse.

I Forbindelse med 1 og 2 behandles de Dele af Konkursretten, som staa i Forbindelse med Reglerne om Aftalers Afslutning og om Køb af Løsøre.

3. Kommissionsaftale.
4. Speditionsaftale.
5. Emission af Værdipapirer.

Det overdroges derhos Professor Jul. Lassen at udarbejde en sammentrængt Oversigt over de enkelte under disse Emner hørende Spørgsmaal som Forhandlingsgrundlag ved Kommissionernes næste Sammenkomst.

Straks efter Mødet indtraadte Præsident Hammerskjöld som Statsraad i den svenske Regering, og i hans Sted udnævntes da som Formand for den svenske Kommission nuværende Justitieraad daværende Häradschef Friherre Erik Marks von Würtemberg.

I Slutningen af samme Aar lykkedes det den norske Regering at overvinde de Vanskeligheder, der tidligere havde stillet sig i Vejen for Norges Deltagelse i Arbejdet. Der nedsattes nu en tilsvarende norsk Kommission, bestaaende af Ekspeditionschef Lambrechts som Formand, Højesteretsadvokat Annæus Schjødt og Professor i Retsvidenskab ved Kristiania Universitet Frederik Stang.

I Marts Maaned 1902 mødtes derefter alle tre Kommissioner i Kjøbenhavn. Under Forhandlingerne viste det sig snart, at det efter den Tid, der stod til de Delegeredes Raadighed, ikke vilde være muligt at gennemgaa den af Prof. Lassen i Mellemtiden udarbejdede Oversigt i dens Helhed, og man indskrænkede sig derfor til at drøfte Reglerne om Køb. At netop dette Emne valgtes, skyldtes ikke blot dets fremtrædende Betydning for Samhandelen mellem de tre Lande, men ogsaa den Omstændighed, at der i Sverige allerede i 1894 af Nya Lagberedningen var udarbejdet et Udkast til Lov om Køb og Bytte, og at det naturligvis maatte være magtpaaliggende ikke at standse de i et enkelt Land saaledes allerede paabegyndte Reformarbejder i længere Tid. Forhandlingerne førte til, at der nedsattes et Udvalg (Professor Jul. Lassen, Friherre Marks v. Würtemberg og Ekspeditionschef Lambrechts) med det Hverv at udarbejde et første Udkast til Lov om Køb og Bytte. For at afhjælpe et Savn, der allerede paa dette Trin havde vist sig føleligt, vedtoges det derhos at indstille til de respektive Regeringer at supplere Kommissionerne med et handelskyndigt Medlem for hvert af Landene.

De i Henhold hertil skete Indstillinger bleve velvillig tagne til Følge i alle tre Lande. Ved kongeligt Kommissorium af 3. Maj 1902 beskikkedes Grosserer i Kjøbenhavn Poul Victor Høffding til at indtræde i Kommissionen. For Norges og Sveriges Vedkommende udnævntes henholdsvis Konsul William Adolf Duborgh og Grosserer Dr. phil. Otto Magnus Höglund.

De saaledes forstærkede Kommissioner mødtes i August 1902 i Kjøbenhavn og gennemgik i Løbet af denne og den følgende Maaned det af Udvalget udarbejdede Udkast. I omarbejdet Form blev dette derpaa under en ny Sammenkomst i Kristiania i Marts 1903 gjort til Genstand for anden Behandling. Da Højesteretssagfører Octavius Hansen ved Sygdom var forhindret i at deltage i denne Sammenkomst, indtraadte ifølge kongelig Udnævnelse af 30. Januar 1903 midlertidig i hans Sted Kommissionens